

Sygn. akt IV U 1749/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 lipca 2013r.

Sąd Okręgowy w Olsztynie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Irena Ekiert
Protokolant:	st. sekr. sądowy Alina Dziarkowska

po rozpoznaniu w dniu 2 lipca 2013r. w Olsztynie

sprawy A. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w (...)

o wypłatę emerytury za okres od dnia 01.10.2011 r. do dnia 21.11.2012 r.

na skutek odwołania A. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w (...)

z dnia 18 marca 2013 r. nr (...)

zmienia zaskarżoną decyzję i przyznaje wnioskodawczyni prawo do wypłaty emerytury od dnia 1 października 2011 r. do dnia 21 listopada 2012 r.

/-/ SSO I. Ekiert

IV U 1749/13

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 18 marca 2013 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w (...) odmówił wnioskodawczyni uchylecia decyzji z dnia 7 października 2011 r. o wstrzymaniu wypłaty emerytury w części w jakiej decyzja ta zawiesza na podstawie art. 28 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. nr 257, poz. 1726 orz z 2011 r. nr 291 poz. 1707) w związku z art. 103a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2009 r. nr 153 poz. 1227 ze zm.) prawo do emerytury za okres od 1 października 2011 r. do 21 listopada 2012 r.

Od powyższej decyzji wnioskodawczyni A. S. złożyła odwołanie domagając się zmiany zaskarżonej decyzji i wypłaty świadczenia za okres od 1 października 2011 r. do 21 listopada 2012 r. powołując się na argumentację wynikającą z wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 13 listopada 2012 r. sygn. akt K 2/12.

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w (...) podtrzymał stanowisko przyjęte w zaskarżonej decyzji wskazując, iż jego zdaniem, skoro orzeczenie Trybunału Konstytucyjnego z dnia 13 listopada 2012

r. zostało opublikowane w dniu 22 listopada 2012 r. to zatem dopiero z tym dniem utracił moc art. 28 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

Wnioskodawczyni (urodz. (...)) wniosek o emeryturę złożyła w dniu 5 marca 2009 r.

Decyzją z dnia 18 marca 2009 r. ZUS przyznał wnioskodawczyni prawo do emerytury od(...)r. Wnioskodawczyni kontynuowała zatrudnienie w Starostwie Powiatowym w (...) i pobierała emeryturę okresowo zmniejszaną w związku z osiąganym przychodem.

Decyzją z dnia 7 października 2011 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w (...) od 1 października 2011 r. wstrzymał wnioskodawczyni wypłatę pobieranej emerytury stosownie do zapisu art. 28 ustawy o zmianie ustawy o finansach publicznych ... (Dz.U. art. 257 poz. 1728).

W dniu 27 listopada 2012 r. wnioskodawczyni złożyła wniosek o podjęcie wypłaty emerytury wskazując na orzeczenie Trybunału Konstytucyjnego z 13.XI.2012 r., sygn. akt K 2/12.

Decyzja z dnia 28 grudnia 2012 r. ZUS wznowił wypłatę emerytury od dnia 22 listopada 2012 r.

Zaskarżoną decyzją z dnia 18 marca 2013 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w (...) odmówił wnioskodawczyni uchylenia decyzji z dnia 7 października 2011 r. w części w jakiej decyzja ta zawieszona wypłatę emerytury za okres od 1 października 2011 r. do 21 listopada 2012 r., a tym samym odmówił wypłaty świadczenia za ten okres (dowód – akta emerytalne ZUS).

Mając na uwadze wskazane wyżej ustalenia i przywołane przepisy oraz orzeczenie Trybunału Konstytucyjnego należy stwierdzić, iż spór w niniejszej sprawie dotyczy ustalenia czy wypłata wstrzymanego świadczenia emerytalnego powinna nastąpić – jak podnosi organ rentowy – od dnia publikacji wyroku Trybunału Konstytucyjnego tj. od 22 listopada 2012 r. czy też jak żąda wnioskodawczyni od dnia wstrzymania wypłaty tj. od 1 października 2011 r.

Omawiając tę problematykę należy zwrócić uwagę, iż Trybunał Konstytucyjny wyrokiem z dnia 13 listopada 2012 r. sygn. akt K 2/12 (Dz.U. z 2012 r. poz. 1285) orzekł, że art. 28 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. nr 257 poz. 1726 oraz z 2011 r. nr 291 poz. 1707) w związku z art. 103a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2009 r. nr 153 poz. 1227, z 2010 r. nr 40 poz. 224, nr 134 poz. 903, nr 205 poz. 1365, nr 238 poz. 1578 i nr 257 poz. 1726, z 2011 r. nr 75 poz. 398, nr 149 poz. 887, nr 168 poz. 1001, nr 187 poz. 1112 i nr 205 poz. 1203 oraz z 2012 r. poz. 118 i 251), dodanym przez art. 6 pkt 2 ustawy z 16 grudnia 2010 r., w zakresie w jakim znajduje zastosowanie do osób które nabyły prawo do emerytury przed 1 stycznia 2011 r., bez konieczności rozwiązywania stosunku pracy jest niezgodny z zasadą ochrony zaufania obywatela do państwa i stanowionego przez nie prawa wynikającą z art. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

Nie ma wątpliwości, iż wyrok ten został opublikowany w Dzienniku Ustaw z 22 listopada 2012 r.

Zgodnie z art. 190 ust. 1 Konstytucji orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego mają moc powszechnie obowiązującą i są ostateczne. Stosownie do art. 3 powyższego przepisu orzeczenie TK wchodzi w życie z dniem ogłoszenia jednak Trybunał może określić inny termin utraty mocy obowiązującej aktu normatywnego. Nie można również pominąć faktu, iż stosownie do ust. 4 art. 190 Konstytucji orzeczenie TK o niezgodności z Konstytucją, umową międzynarodową lub ustawą aktu normatywnego na podstawie którego zostało wydane prawomocne orzeczenie sądowe, ostateczna decyzja administracyjna lub rozstrzygnięcie w innych sprawach stanowi podstawę do wznowienia postępowania, uchylenia decyzji lub innego rozstrzygnięcia na zasadach i w trybie określonych w przepisach właściwych dla danego postępowania.

Zdaniem Sądu przepis art. 103a ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych dodany przez art. 6 pkt 2 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o zmianie ustawy o finansach publicznych w związku z przywołanym wyżej orzeczeniem Trybunału Konstytucyjnego jest niezgodny z Konstytucją od początku jego uchwalenia a wyrokiem TK został wyeliminowany z porządku prawnego ze wszystkimi wynikającymi z tego konsekwencjami.

Trybunał Konstytucyjny w motywach swego orzeczenia stwierdza, że osoby które składały wnioski o emerytury i mając na względzie obowiązujące przepisy nie musiały rozwiązywać stosunku pracy, mają prawo czuć się pokrzywdzonymi i powoływać się na ochronę praw nabytych. Z tego też względu zdaniem Sądu należało zgodzić się ze stanowiskiem wnioskodawczyni i przyjąć, iż brak było podstaw do wstrzymania wypłaty emerytury od 1 października 2011 r. a tym samym przyznać jej prawo do wypłaty wstrzymanego świadczenia właśnie od tej daty.

Należy zauważyć, że Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 13 stycznia 2009 r. II PO 8/08 wyraził pogląd, iż po wznowieniu postępowania na podstawie art. 401^{((1))} § 1 kpc Sąd stwierdzając, że orzeczenie wydane zostało na podstawie obowiązującego aktu prawnego ma jednocześnie przesłanki do innego rozstrzygnięcia sprawy uznając, że choć akt ten obowiązywał to nie powinien być zostac w sprawie stosowany, co okazało się dopiero po orzeczeniu TK (LEX nr 738350). W jego uzasadnieniu wskazał, że akt normatywny uznany przez Trybunał Konstytucyjny za niezgodny z Konstytucją, ratyfikowaną umową międzynarodową lub ustawą nie powinien być stosowany w odniesieniu do stanów faktycznych sprzed ogłoszenia orzeczenia Trybunału. W uzasadnieniu swego postanowienia SN powołał kilka orzeczeń w których zajął identyczne stanowisko. Należy również zwrócić uwagę na fakt, iż problematyka ta była już przedmiotem oceny SN (wyrok z dnia 24 kwietnia 2013 r. sygn. akt II UK 299/12 jak i SA w (...)).

Mając powyższe na uwadze Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i ustalił, iż wnioskodawczyni ma prawo do wypłaty emerytury nadal po dniu 30 września 2011 r. do 21 listopada 2012 r.

SSO I. E.